

[J. S. Foget.]

maalt i Forhold til Førkrigsprisen, ligger nede paa 166, altsaa væsentlig under, hvad de øvrige Priser ligger paa. Og ikke des mindre vil man alligevel i Stedet for at søge at faa skaaret ned paa de andre Priser give sig til at skære ned paa Landbrugets Priser, som i Forvejen ligger langt under de andre Priser. Jeg finder dette fuldkommen urimeligt.

I samme Forbindelse vil jeg gerne udtale, at Svineproduktionen, selv om den giver Overskud som Produktion betragtet, jo maa betale for Landbrugets Vedkommende Underskuddet ved Produktionen af Kød og Mælk og Smør, og dette Overskud er langt fra tilstrækkeligt til at dække Underskuddet paa de andre Produktioner. Naar vi da tager Landbruget som een stor Produktion, har vi Underskuddet. Men ser vi paa Mulighederne for, at Landmændene virkelig kan faa Lov til at levere flere Svin til Byerne for de samme Penge eller maaske endda for mindre, maa vi lægge Mærke til, hvorledes Befolkningen reagerer over for Priserne.

Jeg har her en Udregning paa Grundlag af de sidste 10 Aar, hvordan Udviklingen har været. Jeg springer nu lidt længere frem, til 1927. Da var Gennemsnitsprisen 1 Kr. 59 Øre pr. kg, og da afsatte vi kun 9 604 Svin om Ugen paa Hjemmemarkedet. 1935 var Noteringen 1 Kr. 61 Øre, altsaa lidt over; da afsatte vi 10 919 Svin om Ugen paa Hjemmemarkedet, altsaa er Resultatet her, at vi afsatte 1 315 Svin mere med en Notering, der laa $2\frac{1}{2}$ Øre højere pr. kg. I 1932, da Svineproduktionen var een stor Underskudsforretning og Landbruget praktisk talt forærede Flæsket bort, da var Salget kun 5 945 Stkr. om Ugen højere end i 1935, og da kostede Flæsket dog end ikke det halve af, hvad det koster i Dag. Tænk vi os nu 1935-Priserne reduceret med et skønsvist Tal — vi tager 25 pCt. —, og reducerer vi saa Hjemmemarkedsprisen i 1935, nemlig 1 Kr. 60 Øre pr. kg, med 40 Øre, faar vi altsaa en Hjemmemarkedspris paa 1 Kr. 20 Øre.

Der er i 1935 paa Hjemmemarkedet solgt 550 000 Stkr. à 60 kg à 1 Kr. 60 Ø., hvilket giver 52,8 Mill. Kr. i Indtægt ved Salg af Svin paa Hjemmemarkedet. Tager vi nu en Stigning af Salget i Betragtning paa Grund af Konsumets Reaktion gennem Aarene, kan vi maaske regne med, at Salget vil stige fra ca. 11 000 til 13 000 Stkr.; altsaa fra ca. 550 000 om Aaret til 676 000, faar vi i alt en Indtægt af disse

676 000 Stkr. paa 48,6 Mill. Kr., hvilket altsaa giver det Resultat, at Landmændene faar Lov til at levere 126 000 Svin mere om Aaret, men faar 4,2 Mill. Kr. mindre hjem. Det bliver i Realiteten en Forøring fra Landbruget til den øvrige Del af Befolkningen paa i alt 16,29 Mill. Kr.

Vilde det saa ikke være bedre, at man gjorde det paa den Maade, som man altid anvender over for Landbruget, naar det er Landbruget, der skal hjælpes? Var det saa ikke bedre, at vi trykte en hel Del Rabatkort, som Landbruget betalte, og uddelte dem til Folk som Etatsraad Andersen, det ærede Medlem Hr. Krag og andre? Saa kunde man se, hvor man havde faaet Pengene fra, og hvor man havde faaet det billige Flæsk fra, at det var Bønderne, der fik Lov til at betale det. — Paa denne Maade camouflerer man fuldstændig Ordningen.

Tager vi Forbruget af Flæsk pr. Indbygger, var vi i 1929 oppe paa et Forbrug af 22,1 kg Flæsk med en Notering af 1 Kr. 59 Øre. I 1934, da Noteringen var omtrent den samme, nemlig 1 Kr. 56 Øre, brugte man 32 kg pr. Indbygger. Der var altsaa en Stigning paa ca. 10 kg pr. Indbygger med den samme Notering. Betragter vi i Forhold hertil Forbruget af Kød, var dette i 1932 — dengang Kødet var det billigste, det har været i Hundreder af Aar, 17 Øre pr. kg for Mellemvarer af levende Vægt — 20,6 kg pr. Indbygger, men i 1934, da Prisen var steget til ca. 30 Øre, altsaa ca. Halvdelen af Førkrigsprisen, steg Forbruget til 33,6 kg pr. Indbygger. Altsaa med den dobbelte Pris har vi en Stigning paa ca. 13 kg pr. Indbygger.

Jeg tør derfor udtale, at jeg ikke tror paa, at en Nedsættelse af Prisen vil stimulere Forbruget ret meget i det lange Løb. Man opnaar altsaa kun dette at give Befolkningen, Vælgerhæren, billigere Flæsk — i denne Forbindelse kan man nok kalde det Valgflæsk —, som man ganske simpelt ladet Landmændene betale.

En Nedsættelse af Flæskeprisen vil imidlertid faa uoverskuelige Følger for anden Afsætning af Kødvarer, særlig Oksekød, Kalvekød og Fjerkræ. Med megen Møje har vi nu faaet godt Halvdelen af Førkrigsprisen for Kreaturer. Skal vi have dette Arbejde slaaet ned igen? Hvad tror man, at Fjerkræavlerne vil sige til dette. For dem vil det blive noget af en Katastrofe. Jeg finder, at det vilde være noget af det mest urimelige, man overhovedet